

Životopis – Jiří Dytrych

Jiří Dytrych se narodil v 16. 5. 1943. Vyrůstal ve skromných poměrech v rodině, která byla silně spojená s Armádou spásy. Jeho rodiče pomáhali lidem v nouzi a během války dokonce ukryvali Židy před nacisty. Po nástupu komunistického režimu byla Armáda spásy zakázána a rodina se dostala do složité životní situace. Přesto rodiče vedli své děti k pomoci druhým a k poctivosti.

Ve škole i v běžném životě Jiří narážel na tehdejší přísná pravidla. Jako levák byl nucen psát pravou rukou, což mu způsobovalo problémy. Teprve po zásahu lékaře mu bylo dovoleno pracovat levou rukou i při fotografické retuši, kterou se učil v Prostějově. Fotografování se stalo jeho celoživotní zálibou i profesí.

V roce 1959 zažil konflikt s komunistickým režimem během spontánního protestu učňů proti špatným podmínkám na internátě. Studenti tehdy vyšli do ulic a požadovali jídlo. Jiří Dytrych se později postavil před vedení školy a otevřeně popsal skutečné důvody protestu. Byl označen za organizátora a potrestán vyloučením z internátu. Nakonec se však dostal na menší internát u Plumlovské přehrady, na který dodnes vzpomíná jako na jedno z nejhezčích období svého mládí.

Během života vystřídal řadu zaměstnání. Pracoval jako fotograf, soudní znalec i dělník na stavbách.

Silným zážitkem pro něj byl srpen 1968, kdy Československo obsadila vojska Varšavské smlouvy. Jiří Dytrych tehdy fotografoval dění i odpor místních obyvatel v ulicích Chebu, v Aši a v jiných obcích regionu.

V 80. letech byl kvůli vykonávání práce soudního znalce falešně obviněn z přijímání úplatků. Tři měsíce strávil ve vazbě a dlouhé vyšetřování pro něj bylo velmi těžkým obdobím. Nakonec se případ uzavřel díky amnestii prezidenta Václava Havla po roce 1989.

Sametovou revoluci v listopadu 1989 prožíval velmi aktivně. Spolupracoval s divadlem, tiskl informační plakáty o dění v Praze a účastnil se demonstrací v Chebu. Veřejně vystoupil na náměstí a vyzýval lidi, aby se přestali bát komunistického režimu.

Jiří má dva syny. Ve volném čase se věnuje cestování, turistice a fotografování. I ve vyšším věku podniká dlouhé cesty a splnil si sen o pouti do španělského Santiaga de Compostela – celou cestu tam i zpět na jízdním kole! Na cestách ho doprovázel plyšový maskot Hugo, který mu pomáhal navazovat kontakt s lidmi.